

ligger det jo i Rigsdagens Haand at bringe den op i Pari. Man kan blot nægte Nationalbanken Fritagelse for at indløse sine Sedler i Guld. I samme Øjeblik man gør det, tvinger man den danske Krone op i Pari. Men jeg vil være tilbøjelig til at tro, at der ikke vil være en eneste her i denne Sal, og at der i det hele taget ikke vil være noget Menneske, der har Ansvar for de danske Finanser, der vilde stemme for en saadan Lov, thi derved vilde man saa fuldstændig forrykke baade Værdiforholdene og de økonomiske Forhold paa en saadan Maade, at Resultatet vilde blive en Række Fallitter og en Arbejdsløshed saa stor, som man vel ikke har set den før; man vilde i det danske Samfund slet ikke eller kun ved Opbydelsen af alle sine Kræfter kunne bære denne Prisrevolution, som vilde følge med; at man nægtede Nationalbanken Fritagelsen for at indløse sine Sedler med Guld. En Drøftelse af dette Forhold hører selvfølgelig mere ind under den Lov, som er til Behandling i Landstinget, men jeg ønsker dog her at sige, at jeg tror ikke, nogen ansvarlig Politiker vilde stemme for at bringe den danske Krone op i Pari paa denne Maade. Ikke, at det ikke kunde gøres; hvis man vilde tage, hvad derpaa følger: Arbejdsløsheden, Revolutionen i de økonomiske Forhold, Fallitterne, kunde man selvfølgelig bringe den danske Krone op i Pari, men jeg tror ikke, man vilde gøre det, eller at det vilde være forsvarligt at gøre det. De økonomiske Forhold i Danmark er ikke blot afhængige af, at Kronen staar i Pari i Forhold til Dollar; de er lige saa afhængige af en anden Valuta, af den engelske, af Sterlingkursen. Det vil her ses, at man i England for Øjeblikket overvejer Spørgsmaalet om, hvorvidt det ikke vilde være gavnligt for det engelske Erhvervsliv, at man bragte den engelske Valuta noget ned, man har den Opfattelse, at Sterling staar højere, end det engelske Erhvervsliv er i Stand til at bære det. Det er min Opfattelse, at det danske økonomiske Liv er mere afhængigt af Sterlingkursen end af Dollarkursen, og at det derfor vil være en farlig Politik at prøve paa ad kunstig Vej at presse den danske Krone op, samtidig med at det Land, af hvis Forhold vi er mest afhængige, søger at bringe sin Valuta ned. Det har ogsaa vist sig, at den Periode,

vi havde i Begyndelsen og i Midten af 1922, da vi noterede en Arbejdsløshed paa 93 000 Mennesker, faldt paa en Tid, hvor den danske Krone stod højest. Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette var en Følge af, at man, ligesom man nu efter min Opfattelse under vurderer den danske Krone i Forhold til de økonomiske Forhold, den Gang var inde paa en vis Overvurdering af den danske Krone, at man havde faaet dens Kurs op i en Højde, som de danske økonomiske Forhold ikke den Gang kunde svare til. Det er min Opfattelse, at man i det Forhold skal følge den Linie, at man lader den danske Krone arbejde sig fremad til Paritet og ikke ad kunstig Vej driver den opad, lige saa lidt som man skal forsøge, saaledes som man har forsøgt det i andre Lande, ad kunstig Vej at presse den nedad; man bør lade dette Forhold gaa sin rolige og naturlige Gang. Endvidere skal man undlade at drøfte Spørgsmaalet om, hvorvidt det var betimeligt at nedskære den danske Krone. Det vilde det danske Samfund ikke kunne være bekendt at gaa med til, og det er heller ikke nødvendigt for det danske Samfund. Det er en Drøftelse af rent teoretisk Art, som først kunde blive aktuel, i det Øjeblik hele Verdens Valutaproblem blev taget op til samlet Behandling. Jeg mener ikke, at vi fra dansk Side kunde være det bekendt, og jeg tror heller ikke, det vilde være gavnligt for de økonomiske Forhold, hvis vi meldte os fallit med en Udbetaling af en Dividende af f. Eks. 75 pCt., thi det er jo det, en Nedskæring af den danske Krone vil betyde. Den danske Krone skal bringes op i Pari, det er udtalt af det praktiske Livs Mænd, det er udtalt af det danske Landbrugs Repræsentanter, og det er min Opfattelse, at det kan, og det bør, og det skal ske, selv om det vil vare 50 Aar. Et Land kan ikke være bekendt paa den Maade at afvikle sine Forpligtelser, og jeg tror ikke, det vilde være gavnligt, jeg tror tværtimod, det vilde være til den største Skade for vort Renomé og derigennem for vort Erhvervsliv.

I Begyndelsen af min Tale omtalte jeg det socialistiske Arbejdsprogram og nævnte, at det ikke var gjort til Genstand for en særlig indgaaende Forhandling. Jeg vilde mene, det kunde være til en vis Gavn, om de Talere fra socialdemokratisk Side, der